

ساختمان داده های مورد نیاز در برنامه نویسی مبتنی بر سوکت

- اولین نوع داده ، “ مشخصه سوکت ” یا **Socket Descriptor** است ، که برای ارجاع به یک ارتباط باز مورد استفاده قرار میگیرد
مشخصه سوکت یک عدد صحیح دوبایتی است

```
int a ;
```

- دومین نوع داده برای ایجاد سوکت، یک استراکچر است که آدرس پورت پروسه و همچنین آدرس IP ماشین طرف ارتباط را در خود نگه میدارد

```
Struct sockaddr {
```

```
    Unsigned short
```

```
    sa_family ;
```

```
    // Address family
```

```
    Char
```

```
    sa_data[14] ;
```

```
    //14 byte of protocol address
```

```
};
```

■ **sa_family** این فیلد خانواده یا نوع سوکت را مشخص میکند در حقیقت این گزینه تعیین میکند سوکت مورد نظر را در چه شبکه ای و روی چه پروتکلی بکار خواهید گرفت، بنابراین در سیستمی با پروتکل و سوکت های متفاوت نوع سوکت باید تعیین شود در این فصل شبکه اینترنت با پروتکل TCP/IP است و خانواده سوکت را با ثابت AF_INET مشخص می کنیم.

■ **sa_data** این چهارده بایت مجموعه ای است از آدرس پورت، آدرس IP و قسمتی اضافی که باید با صفر پر شود

((در شبکه اینترنت آدرس IP چهاربایتی و آدرس پورت دو بایتی است))

```
Struct sockaddr_in {  
    short int          sin_family ;           // Address family  
    unsigned short int sin_port ;            // port number  
    Struct in_addr     sin_addr ;           // Internet address  
    unsigned char      sin_zero [ 8 ] ;     // same size az struct sochaddr  
};
```

sin_family همانند ساختار قبلی خانواده سوکت را تعیین میکند و برای شبکه اینترنت مقدار ثابت **AF_INET** است

sin_port این فیلد دو بایتی، بایتی آدرس پورت پروسه مورد نظر است

sin_zero [8] این هشت بایت در کاربردهای مهندسی اینترنت کلاً باید مقدار صفر داشته

باشد زیرا در شبکه اینترنت فعلاً آدرس IP چهار بایتی و آدرس پورت دو بایتی است در حالی که در برخی دیگر از شبکه ها طول آدرس بیشتر است بنابراین جهت استفاده این استراکچر در شبکه اینترنت این هشت بایت اضافی باید با تابعی مانند **memset()** تماماً صفر شود

Sin_addr آدرس IP ماشین مورد نظر را مشخص میکند این فیلد خود نیز یک استراکچر است که در حالت کلی عددی صحیح، بدون علامت و چهاربایتی است

```
// Internet address      (a structure for historical reasons)
Struct in_addr
    Unsigned long s_addr ;    // that 's a 32_bit long, or 4 bytes
};
```

این فیلد چهار بایتی (۳۲ بیتی) برای نگهداری آدرس IP بکار میرود میتوانستیم آن را به طور مستقیم به شکل unsigned long معرفی کنیم ولی به دلایل تاریخی به این صورت تعریف شده !

ماشینهای Little Ending و Big Ending

ساختار بسته های IP و TCP در قالب کلمات ۳۲ بیتی سازماندهی شوند
ماشینهای متفاوتی که در دنیا وجود دارد کلمات دو بیتی و چهار بیتی
را به روش یکسانی ذخیره نمی کنند . به عنوان مثال فرض کنید یک
کلمه ۲ بیتی با دستور MOV (یا Load) به حافظه اصلی منتقل شود
ماشینها به دوروش آن را در حافظه ذخیره میکنند

- (۱) ماشینهایی که بایت کم ارزش و سپس بایت پر ارزش را ذخیره میکنند،
ماشینهای Little Ending نامیده میشوند
- (۲) ماشینهایی که بایت پر ارزش و سپس بایت کم ارزش را ذخیره میکنند،
ماشینهای Big Ending نامیده میشوند

پروتکل TCP/IP، استاندارد ماشینهای Big Ending را مبنا قرار داده لذا در تمام ماشینهای Little Ending قبل از ارسال بسته های IP بایدفیلدهای دوبایتی و چهاربایتی درون حافظه، به گونه ای تنظیم و مقداردهی شود تا در هنگام ارسال ابتدا بایت پر ارزش ارسال شده و استاندارد ماشینهای B.E رعایت شود

■ مثال:

وقتی روی ماشین از نوع LE دستور زیر اجرا شود:

```
Struct sockaddr_in My_socket;  
My_socket.sin_port = 0xB459;
```

چون بایت کم ارزشش ابتدا ذخیره میشود و بعد از آن بایت پر ارزش قرار میگیرد پس نحوه قرارگیری آن در بسته TCP به صورت **59B4** تنظیم میشود که نادرست است به همین دلیل توابعی جهت رفع این مشکل معرفی شده است

htnos() _ “Host to Network Short”

تابع تبدیل کلمات دو بایتی به حالت BE

htonl() _ “Host to Network Long”

تابع تبدیل کلمات چهار بایتی به حالت BE

ntohs() _ “Network to Host Short”

تابع تبدیل کلمات دو بایتی از BE به حالت فعلی ماشین

ntohl() _ “Network to Host Long”

تابع تبدیل کلمات چهار بایتی از BE به حالت فعلی ماشین

مشکلات تنظیم آدرس IP درون فیلد آدرس

عموماً کاربران تمایل دارند آدرس IP را به صورت چهار عدد صحیح بدهی که با . جدا میشوند وارد کنند و ماهیت آن یک رشته کاراکتری خواهد بود نه یک عدد صحیح چهار بایتی بدون علامت! در حالی که در استراکچر `sockaddr_in` فیلد آدرس IP عددی است چهار بایتی که با یک عدد از نوع `Long` پر میشود.

تابع `inet_addr` جهت تبدیل آدرسهای IP از رشته ای به عددی کاربرد دارد (یک رشته کاراکتری به شکل نقطه دار را گرفته و به یک عدد چهار بایتی با قالب `BE` تبدیل میکند).

```
ina.sin_addr.s_addr = inet_addr("10.12.110.57");
```

تابع `inet_ntoa()` عکس ، عمل تابع قبلی را انجام میدهد یعنی یک آدرس IP چهاربایتی در قالب BE را گرفته و آن را به یک رشته ی کاراکتری نقطه دار تبدیل میکند.

میتوان بجای استفاده از تابع `inet_addr()` از تابع خوش تعریف و مفیدتر `inet_aton()` استفاده کرد.

```
Char *a1, *a2 ;
```

```
a1 = inet_ntoa ( ina1 .sin_addr) ; // this is 192.168.4.14
```

```
a2 = inet_ntoa ( ina2 .sin_addr) ; // this is 10.12.110.57
```

خروجی

```
address 1: 192.168.4.14
```

```
address 2 : 10.12.110.57
```

توابع مورد استفاده در برنامه سرویس دهنده (مبنتی بر سوکتهای استریم)

■ تابع `socket()` فرم کلی آن:

`int socket ( int domain , int type , int protocol )`

- **Domain** این پارامتر نشان دهنده خانواده سوکت است و در برنامه نویسی شبکه اینترنت با TCP/IP ، با مقدار ثابت `PF_INET` تنظیم میشود
- **Type** با این پارامتر نوع سوکت را اعلام میکند که میتواند نوع استریم یا از نوع دیناگرام باشد `socket_stream` و یا `stream_dgram` باشد
- **Protocol** در این فیلد شماره شناسایی پروتکل مورد نظرتان را تنظیم میکنید که برای کاربردهای شبکه اینترنت همیشه مقدار آن صفر است
- اگر مقدار بازگشتی تابع `socket()` ، ۱- باشد عمل موفقیت آمیز نبوده کار باید متوقف شود و متغیر `errno()` شماره ی خطای رخ داده را برمیگرداند

- تابع **bind()** معمولاً در برنامه سمت سرویس دهنده معنا دارد، شما از این طریق از سیستم عامل خواهش میکنید تمام بسته های TCP یا UDP با شماره پورت خاص را به سمت برنامه شما هدایت کند

---

int bind (int sockfd, struct sockaddr *my_addr, int addrlen);

- **Sockfd** همان مشخصه سوکت است که با استفاده از تابع **socket()** باز کردید
- **my_addr** یک استراکچر که خانواده سوکت، آدرس پورت و آدرس IP ماشین محلی را در خود نگه میدارد
- **addrlen** شامل طول استراکچر **my_addr** بر حسب بایت است

- تابع **listen()** این فقط در برنامه سرویس دهنده معنا می یابد، (همان عمل گوش کردن و منتظر ماندن است) در یک عبارت ساده اعلام به سیستم عامل برای پذیرش تقاضاهای ارتباط TCP است سیستم عامل باید بداند که چند پروسه میتواند به طور همزمان ارتباط TCP به یک ادرس پورت داشته باشد و آنها را در صف سرویس دهی قرار دهد.

---

int listen (int sockfd , int backlog);

- **sockfd** همان مشخصه سوکت است.
- **backlog** حداکثر تعداد ارتباط معلق و به صف شده ی منتظر است که در بسیاری از سیستمها مقدار **backlog** به ۲۰ محدود شده.

(مانند توابع قبلی در صورت بروز خطا مقدار برگشتی این تابع ۱- خواهد بود و متغیر **errno** شماره خطای رخ داده را برمیگرداند)

■ تابع `accept()`

وقتی که تابع `accept()` اجرا میشد برنامه شما از سیستم عامل می خواهد که از بین تقاضاهای به صف شده یکی را انتخاب کرده و آن را با مشخصات پروسه طرف مقابل ، تحویل برنامه تان بدهد پس تنها ۱ انتخاب وجود دارد بنابراین سیستم عامل یک مشخصه سوکت جدید ایجاد میکند ، سوکت اول ← توسط تابع `socket()` ایجاد شده و سوکت دوم ← توسط تابع `accept()` به برنامه شما برگشته :

الف) سوکت اول شامل مشخصه تمام ارتباطات به صف شده ی منتظر است .
ب) سوکت دوم شامل مشخصه فقط یکی از اتصالات به صف شده ی معلق است.

```
int accept ( int sockfd , Struct sockaddr *addr , socklen_t *addrlen);
```

---

addr استراکچری است که سیستم عامل پس از پذیرش یک ارتباط معلق آدرس پورت و آدرس IP طرف مقابل ارتباط را به برنامه شما برمیگرداند

addrlen طول استراکچر `addr` را بر حسب بایت مشخص میکند

■ توابع `send()` و `recv()`

این دو تابع در برنامه سمت سرویس دهنده و مشتری یکسان بکار میرود:

`int send ( int sockfd , const void *msg , int len , int flags )`

`int recv ( int sockfd , void *buf , int len , unsigned int flags )`

Socket مشخصه سوکتی است که از تابع `accept()` بدست آمده

msg این پارامتر تابع `send()`، آدرس محلی در حافظه که داده های ارسالی از آنجا استخراج و داخل فیلد داده قرار گرفته و ارسال میشود را مشخص میکند .

len طول داده های ارسالی یا دریافتی بر حسب بایت را تعیین میکنند.

flag بدون توضیح فقط در آن صفر بگذارید.

buf این پارامتر در تابع `recv()`، آدرس محلی در حافظه که داده های دریافتی در آنجا ست و به برنامه بازگردانده میشود

■ نکاتی مربوط به توابع `send()` و `recv()`

۱) این دو تابع فقط برای ارسال و دریافت روی سوکتهای نوع استریم کاربرد دارد.

۲) مقدار برگشتی این دو تابع در صورت خطا ۱- خواهد بود ولی در صورتی که مقدار برگشتی عددی مثبت باشد تعداد بایتهای ارسالی یا دریافتی را مشخص میکند.

۳) در هر مرحله سعی کنید حجم داده ها ارسالی توسط تابع `send()` تقریباً یک کیلو بایت باشد.

توابع `close()` و `shutdown()` :

- با استفاده از این دو تابع میتوانید بعد از اتمام نیاز ارتباط یا اتصال TCP را ببندید

Close (sockfd) ;

- `Socket` مشخصه سوکتی است که میخواهید آن را ببندید دقت کنید این سوکت همان مشخصه ای است که توسط تابع `accept()` برگشته اگر سوکتی باشد که توسط تابع `socket()` برگشته تمام ارتباطات معلق بسته میشود و امکان ارتباط به کل قطع میشود
- سوکتی که توسط تابع `close()` بسته میشود دیگر برای ارسال و دریافت قابل استفاده نیست و سیستم عامل میتواند به جای آن تقاضای اتصال دیگری را قبول کند

■ راه دیگر بستن یک سوکت تابع shutdown() است:

---

int shutdown(int sockfd , int how);

■ **how** روش بستن سوکت که یکی از مقادیر زیر است:

الف) مقدار **صفر** دریافت داده را غیرممکن میکند ولی سوکت برای ارسال داده، همچنان باز است.

ب) مقدار **یک** ارسال داده را غیرممکن میکند ولی سوکت برای دریافت داده، همچنان باز است.

ج) مقدار **دو** ارسال و دریافت را غیرممکن میکند سوکت کاملاً بسته میشود (مانند تابع **close()**)

با تشکر از توجه شما

ادامه ارائه فصل هفتم
توسط محسن طاهری